

raboto in lahko se zna, da je je sito, toda tudi odkupnino zmaga brž težko. Le-ta bode brž precej. — Iz Amerike se poroča, da se je te dni pol železničnega vlaka vdrlo na necem mostu ter padlo doli v vodo. Ljudi je bilo 13 pri priči mrtvih, koliko pa si jih je potrla ude, tega ne izvemo brž nikoli v Evropo.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Otizo.

(Spisal F. R.)

(Dalje.)

V fari Vitanje blizu Celja bil je počil glas, da se je dvema deklicama, ki sta v samotnem gozdu jagode nabirali, na neke smreki prikazala Mati Božja. Ta novost se je med ljudstvom zelo hitro razširila. Malo in veliko je romalo k svetej smreki. Trgovci so to priliko prav dobro uporabili: hitro so bile tiskane podobice novega božjega pota, katere so lahko-verniki romarji kaj radi kupovali. Čestita duhovščina je vsemu temu zelo nasprotovala, pa vse je bilo zastoj. Po noči in po dne so ljudje klečali pred smreko. To je trajalo celo leto. Med tem časom je ondi več trgovcev in krčmarjev veliko skupilo. Naposled so rajni škof Slomšek ljudstvu dokazali, da je vse to le sleparija, in tisti kraj je postal zopet takó samotni, kakor je bil nekdaj! Kdo vé, pristavil sem še, če Otiznjani tudi kaj tacega ne name-ravajo.

Pustiva sedaj, dragi čitatelj, Otizo, Otiznjane in njihov čudež, naj se mu čudijo sami, kolikor jim je drago, pa si oglediva madjarsko mesto, ki se imenuje.

Alsó — Lendva.

To mesto leži ob reki Lendvi na zahodnej strani Lendveške gore, katera omejuje na vzhodu lepo Mursko polje. Hiš šteje do 300, v katerih stanuje do 2500 ljudi. — Tu je četiri-razredna državna ljudska šola in jedna pri-pravnica za srednje šole. Edina cerkev stoji na glavnem trgu ter je, kar Lendvanje sami priznati morajo, zelo zapuščena. Nekoliko više, blizu v sredini gore, stoji veličasten Lendveški grad, v katerem je sodnija, davkarija in že omenjena pripravnica. Vse hiše so zidane, eno-ali dvenadstropne ter jako lepo pobeljene. Apno kupujejo Lendvanje od štajarskih apnarjev. Ko Štajarec pripelje apno v Lendvo ter začne na glavnem trgu kričati: „štajer, fajer mesek,“ (štajarsko belo apno) tedaj pribežijo tržani, da mu ga kar razvzamejo.

Pred kakimi 300 leti morali so se Lendvanje tudi z divjim Turkom bojevati. Bili so premagani. Nek imeniten madjarski grof od-peljal se je iz bojišča s četirimi konji na zelo strmo Lendveško goro ter tako gotovej smrti

ušel. Na mestu, kjer se je ustavil, postavil je pozneje trojedinemu Bogu v zahvalo in diko lepo kapelico.

Mi romarji ustavili smo se v prvej ka-varni. V dvorani okoli dolge mize sedeli so najimenitnejši mestjani in uradniki. Pogovarjali so se v madjarskem, nemškem in latinskem je-ziku. Iz njihovih pogovorov in napitnic smo izvedeli, da so obhajali god nekega umirovlje-nega uradnika. — Mi zasedli pa smo mizo, ki je unej ravno nasproti ob steni stala. Naročili smo si južino. Takoj za nami vstopil je tudi nek star veličasten gospod. Gospôda za dolgo mizjo ga je povabila v svojo sredino; ali on se je spodobno zahvalil za povabilo, reki, da se ne kani dolgo muditi. Stopil pa je k našej mizi, nas po madjarski pozdravil: „Jó napot“ — mi odzdravili smo mu slovenski: „Bog daj“ — ter nas je potem, ker nas je spoznal, po slovenski vprašal: „Je-li dovoljeno?“ Nam je bilo zelo po volji, da se je ta Lendveški gospod k nam pridružil; samo bali smo se, da nas ne bi kaj o Otizi vprašal. Jaz sem se že pripravljaj, da bi se začel z njim pogovarjati, Bog vé o čem, samó o Otizi nikakor ne, pa gospod me je pre-koril: vprašal nas je, če smo bili v Otizi! V tem trenutku sem pogledal svoje tovariše in videl sem, da so si vsi ustnice grizli; pa tudi meni se je zdelo, da sedim v mravljinovcu. Vendar sem se hitro ohrabil ter sem mu na njegovo vprašanje tako-le odgovoril: „Dolgo smo gojili željo, ogledati si jedno večjih ma-djarskih mest, da bi videli, kakó je na Ma-djarskem to in uno. Že večkrat smo nameravali peljati se v Lendve, o katerej nam naši šta-jerski apnarji toliko zanimljivega pripovedujejo. In ta srečen dan za nas je današnji dan. Se-veda smo si pri tej priliki ogledali tudi vas Otizo, kajti skozi to vas se moramo peljati!“

(Dalje prih.)

Smešnica 23. „Hvala Bogu“, vsklikne strijc Marko, „hvala Bogu, da sem le enemu strijc; težek denar me že stane ta, kaj, ko bi bil še večim?“ „Oj“, seže mu Miha v besedo, „oj strijc, jaz pa bi nič ne djal, ko bi imel še vsaj 10 strijcev!“

Razne stvari.

(Sv. birma.) Kakor se javlja, bodo mil. knezoškof delili zakrament sv. birmo tudi pri sv. Emi nad Podčetrtkom in sicer v petek, dne 6. junija.

(Dež. zbor.) Da misli več volilcev v Šo-štanjskem okraji ponuditi vlč. g. dr. J. Lipoldu, župniku pri sv. Martinu v Šaleški dolini, po-slanstvo v dež. zboru, to je znano, vendar se nam poroča dnes zanesljivo, da vlč. gospod ne prevzame poslanstva. Naj se vzame torej to na znanje, da ne bode cepljenja glasov ob volitvah.

(Prebivalstvo.) Koliko da živi na Dunaji ljudi, posname se lahko iz tega, da je bilo letos 26.304 birmancev. Nekatero leto pa še jih je večje število.

(Slov. tamboraši.) Društvo slov. tamborašov v Ljutomeru šteje 8 udov. Poleg onih sedmero, ki jih našteva dopis iz Ljutomera v zadnjem listu, še je namreč tudi Fr. Smodič, posestnik na Cvenu. On svira 2. bugarijo.

(Odbor) slov. pevskega društva na Ptui ima v nedeljo, dne 8. junija v Narodnem domu sejo in se pričakuje, da pridejo k seji tudi zunanji odborniki, ker so imenitne reči na dnevnem redu.

(Izlet.) „Učiteljsko društvo za Ptujski okraj“ priredi v četrtek, dne 12. junija izlet na Borl v Halozah, kjer bode imelo svoje redno zborovanje. Vspored: I. Ob 10. uri sv. meša v grajski kapeli. II. Zborovanje: a) zapisnik in dopisi; b) razgovor o vprašanih za let. učit. konferenco; c) nasveti. III. Skupni obed, po obedu ogled Borlskega gradu in poskušnice z ameriškimi trtami. P. n. učiteljsvo in šolske prijatelje k mnogobrojni vdeležbi vljudno vabi Odbor.

(Plemenito delo.) V Celji so se trgovci dogovorili, da bodo ob nedeljah svoje štacune ob 12¹/₂ uri popoldne zaperali. Trgovec J. Pospihal pa se zadnjo nedeljo ni držal tega sklepa in zato so mu v noči potem neznani dečki pomazali vso hišo z neko črno nesnago. Ne more se reči, da ni oboje plemenito delo.

(Za dozidanje) šole in kapele oč. šolskih sester v Celji so darovali: Slavna družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 100 gld., vlč. g. Peter Erjavec, župnik v Trbovljah, 5 gld., vlč. g. Jože Zidanšek, profesor bogoslovja v Mariboru, 10 gld. in č. g. Radoslav Marzidovšek, c. kr. vojaški kapelan v Gorici 5 gld. Bog plati milim dobrotnikom!

(Zagrizenost.) Nek Mihel Knittl, profesor na c. kr. gimnaziji v Celji, je izdal knjižico: „Celje in okolica“. V tej hvali do neba Nemce, slov. ljudstvo pa natolcuje, da je „nemarno, potratno in da ljubi pravde“. Se ve, da „D. W.“ ne more zadosti prehvaliti te knjige.

(Solnčni mrak.) V torek, dne 17. junija mrkne solnce in to se začne že ob 8. uri zjutraj, trpi pa do 2. ure popoldne. Pri nas se bode ta natorna prikazen videla brž okoli 10. ure. Konec ga je blizo ob 2. uri popoldne.

(Tridnevnik) pri sv. Jožefu vršila se je prav sijajno. Prihodnjič priobčimo obširnejši popis te svečanosti.

(Podžupan) na Ptui, dr. J. vitez Fichtenau, po pravem Jelovšek, je tožil 5 mestnih očetov za voljo razžaljenja časti, toda c. kr. sodnija v Celji ni mu rešila tožbe po volji. Tu so si liberalni gospodje enkrat segli med seboj do dobra v lase.

(„Südmark“.) Obč. zastop v Rogatei ima preveč denarja, kajti meče ga skoz okno, v žrelo društva „Südmark“. Nam se ne dozdeva, da ga je v žepih tržanov toliko silo.

(Hranilno in posojilno društvo) na Ptui imelo je meseca aprila l. l. dohodkov fl. 32930 46, izdatkov fl. 27266 32 tedaj gotovine v blagajni fl. 5664 14. Na posojilu se je vrnilo fl. 11529 58, nove vloge fl. 12044 22, vplačane obresti dolžnikov fl. 1838 74. Dana posojila fl. 18160, izplačane vloge fl. 7083 52. Promet znašal je fl. 32930 46. Na deležih se je vplačalo fl. 651. Novih udov pristopilo je 45.

(Duhovniške spremembe.) Preč. g. Fil. Jak. Bohinc, župnik in korar stolne cerkve v Mariboru, je postal dejanski konsistorijalni svetovalec. Dekanijo Braslovško oskrbuje vlč. g. Ant. Balon, kn. šk. duh. svetovalec in župnik na Vranskem in č. g. Jakob Hribernik, kaplan v Braslovčah, je postal provizor ravno te župnije. — Č. g. Matija Pogelšek, nekdanji župnik pri sv. Mihelu v Šoštanji, je umrl v torek dne 3. junija v 63. letu svoje dobe. Naj počiva v miru!

Listič upravnštva. Č. g. Jurij Galun: Ni tako, kakor Vi želite.

Loterijne številke:

Trst 31. maja 1890	32, 25, 57, 11, 45
Line	20, 40, 87, 77, 12

Razglas.

Ker se počne žetev, ces. kr. privil. vzajemna zavarovalnica zoper požar v Gradci vse s. p. n. gospode kmetovalce vljudno opozoruje, da zavaruje ona zraven hiš in vsakterega pohištva, strojev, živine itd. tudi pridelke na njivah in senožetih zoper požar po mogočno ugodnih pogodbah.

Dotična vprašanja se vljudno vselej razjasnijo v zavarovalničnih kancijah (**Gradec, Sackstrasse št. 20**), kakor tudi pri vsakem okrajnem zastopniku, kjer se tudi zavarovalne ponudbe sprejemljejo.

C. kr. priv. vzajemna zavarovalnica zoper požar v Gradci.

Gradec, meseca maja 1890.

(Potisk se ne plačuje.)